

Genfyn til Tiden og ikke gjøre Noget, som kan ansees for unyttigt eller nødvendigt. Som bekendt indbragtes Lovforslaget forrige Gang af den ærede Minister i det andet Thing. Ved anden Behandling der fremkom der et fra Regjeringens forffjelligt Forslag, og det blev opretholdt ved tredie Behandling; men ved denne tredie Behandling forelaa der tillige et stort Ændringsforslag, der nærmede sig meget til Ministerens Forslag, og som fik et betydeligt Stemmeantal for sig i Thinget. Da nu Lovforslaget kom her til Thinget, optog dette Thing efter den Overbevisning, som et stort Flertal delte, og som dette tillige delte med Ministeren, som Grundlag for sine Forhandlinger det Forslag, der var tiltraadt af Minoriteten i det andet Thing, og her fremkom da ved nogle mindre væsentlige Forandringer i Folkethingets Minoritetsforslag et Forslag, som, tiltraadt af Ministeren, gik til det andet Thing. I det andet Thing fremkom der ved eneste Behandling atter et Udkaft, der hverken kunde tilfreds- stille Ministeren eller dette Thing, men som dog — det maa bemærkes — i meget væsentlige Punkter kom nærmere til de Grundtræk, som vare givne af Ministeren og tiltraadte af dette Thing. Der stod altsaa endnu tilbage eneste Behandling i dette Thing, og hvis man ikke ved denne eneste Behandling havde antaget, hvad der var kommet fra Folkethinget — hvilket der ikke var mindste Udsigt til —, forestod der en Fællesbehandling; det var de Stadier, der stode tilbage. Nu har Folkethinget ikke optaget Lovforslaget og sendt os det, saaledes som det sidste Gang sendte os det i forrige Samling; men fra, hvad det vedtog ved eneste Behandling, hvor det havde nærmet sig noget til Landsthinget og Ministeren, er det vendt tilbage til et Standpunkt, der dog selv i Folkethinget maa betragtes som et forsvundet og overvundet Standpunkt, nemlig til det, som var indtaget ved Sagens anden og tredie Behandling, da Sagen første Gang gik gennem Thinget. Det ligger altsaa nær, at der er en Debat, som egentlig er afsluttet, og det er Debatten om Lovforslaget, som det første Gang blev vedtaget af Folkethinget, og som det nu er sendt os. Det synes at være givet som et staaende Resultat fra Behandlingen for-

rige Gang her i Thinget, ja endog saa fra eneste Behandling i Folkethinget, at dette Lovforslag ikke kan vedtages, ja ikke engang give Grundtrækkene for, hvad der maa blive Resultatet denne Gang, hvis der skal fremkomme et Resultat. Naar Sagen stiller sig saaledes, synes det mig, det er bedst, at vi aflorte Sagens Behandling saa meget som muligt og overdrage til et Udvalg, der repræsenterer de Afstygninger i Meningerne, som vi kjende fra forrige Gang, at bringe Lovforslaget hen paa det Stadium, hvorpaa det forrige Gang var bragt fra Landsthingets Side. Om der skulde være enkelte Ting, som den Gang vare oversete, og som man kunde rette, det veed jeg ikke, og netop derfor ønsker jeg, at et saadant Forslag fremkommer fra et Udvalg, hvorefter man da kan komme til Forhandling om Enkelthederne paa dette Grundlag.

Udvalgt: Jeg maa jo antage, at den høitærede Minister selv vil forsvare, hvorfor han ikke har forelagt dette Udkaft iaar ligesom forrige Aar. Mig forekommer det meget forklarligt, at han ikke har gjort det, thi, naar han forrige Gang var gaaet saa yderligt i sine Indrømmelser, som han troede paa nogen mulig Maade at kunne gaa, kunde han ikke begynde Forhandlingen fra dette Standpunkt, og ved at gaa tilbage til det, som han oprindeligt foreslog, vilde han have frembragt altsaa den samme Virkning, som nu er fremkommen derved, at der slet ikke er forelagt Noget, den nemlig, at man paa den anden Side har opstillet det Yderste, som man tror at kunne fordre, saa jeg kan ikke indrømme, at der er sket nogen som helst Skade, eller at Sagen skulde staa slettere enten for Ministerens og dette Things eller for dens eget Bedkommende derved, at den denne Gang er indbragt ved privat Initiativ og ikke af Regjeringen. Sætter man Pris paa at faae Loven igjennem — og det anlager jeg, at ikke saa gjøre, og da netop de, hvis Fordringer gaa videst — saa maa det være deres Sag, som sætte Pris derpaa, at faae Forslaget bragt til en Afgjørelse, hvorimod der fra vor Side, som ere gaaede saa vidt i Indrømmelser, som vi kunne gaa, ikke er Anledning til at indlede